

Developeři versus novela zákona o DPH (II)

V tomto článku navážeme na čísla 19/2008 a 1/2009 Finančního managementu, ve kterých byla rozebírána problematika novely zákona 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen zákon o DPH). Tentokrát se zaměříme na dopad této novely na výstavbu určenou pro bydlení – tj. byty, bytové domy a rodinné domy. Vracíme se tak k § 56 – Převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor, nájem dalších zařízení – zákona o DPH, který říká následující:

„Převod staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně po uplynutí tří let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo od data, kdy bylo započato první užívání stavby, a to k tomu dni, který nastane dříve.“

Připomeňme si v úvodu, že do konce roku 2008 zněl příslušný paragraf takto: „Převod staveb, bytů a nebytových prostor je osvobozen od daně po uplynutí tří let od nabytí nebo kolaudace.“ Pojmy týkající se tohoto ustanovení byly vymezeny ve FM 1/2009, kde jsme

však zdůraznili, že nové pojmy, jako např. „první kolaudační souhlas“ v žádném zákoně prozatím vymezeny jednoznačně nejsou.

Nyní je však na místě definovat pojmy, které se týkají výstavby určené pro bydlení. Pro vymezení vycházíme z právních předpisů (zákon o DPH, stavební zákon, zákon o vlastnictví bytů apod.).

Vymezení základních pojmů a principů

Stavební zákon vymezuje pojem **stavba** jako veškerá stavební díla, jež vznikají stavební či montážní technologií. Stavbou se může rozumět i její část nebo změna dokončené stavby.

Změna dokončené stavby může být nástavba (zvyšující původní stavbu), přístavba (rozšiřující stavbu půdorysně tak, že je přístavba s původní stavbou provozně propojena) a stavební úprava (např. zateplení budovy).

Byt je soubor místností, popřípadě jedna místnost, které splňují požadavky na trvalé bydlení svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením. **Bytovým domem** je pak stavba pro bydlení, ve které více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé bydlení a zároveň je k tomuto účelu určena. **Rodinným domem** je stavba pro bydlení, jejíž podlahová plocha z více jak poloviny odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena a v níž jsou nejvýše tři samostatné byty, maximálně dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví.

Sociální bydlení (dům, byt) je vymezeno maximální podlahovou plochou. U **bytu pro sociální bydlení** se jedná maximálně o 120 m², u **rodinného domu pro sociální bydlení** je to maximálně 350 m² a u **bytového domu pro sociální bydlení** musí jít o dům, ve kterém nejsou jiné byty než byty pro sociální bydlení. Dále se jedná o ubytovací zařízení pro příslušníky bezpečnostních sborů nebo státní zaměstnance, zařízení sociálních služeb, která poskytují pobytové služby podle zákona o sociálních službách, školská zařízení pro výkon ústavní výchovy apod., internáty škol pro žáky se zdravotním postižením, zvláštní dětská zařízení, speciální lůžková zařízení hospicového typu a domovy péče o válečné veterány.

Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), vymezuje další důležitý pojem – **jednotka**. Za jednotku je

považován dokončený či rozestavěný byt nebo nebytový prostor. Vlastník bytového domu může písemným prohlášením vlastníka budovy rozdělit dům na jednotky, k nimž lze převádět vlastnické právo, které je pak zaneseno v katastru nemovitostí. Pokud není dům rozdělen na bytové jednotky, nelze tyto samostatně převádět.

U **převodu nemovitostí** se uplatňuje základní sazba DPH 19 %. Snížená sazba DPH 9 % se však uplatní při poskytnutí stavebních a montážních prací, které jsou spojeny se změnou či opravou dokončené stavby bytového nebo rodinného domu či bytu (od roku 2011 pozbývá platnosti) a také u **převodu a výstavby staveb pro sociální bydlení**, není-li zákonem stanoveno jinak.

Příklad – bytové jednotky versus byty

Pro praktické vysvětlení dopadu § 56 zákona o DPH na bytovou výstavbu si příklad rozdělíme na dvě části: **starší bytový dům** kolaudovaný například v roce 1982 a **novostavba bytového domu** kolaudovaná v roce 2009. Ve všech případech vystupuje developerská společnost jako vlastník budovy. Následně si ukážeme varianty, které mohou v běžné praxi nastat.

1. Starší bytový dům kolaudovaný 1. 1. 1982, užíván od 1. 3. 1982

a) nerozdělen vlastníkem na bytové jednotky

(Pokračování na stránce 2)

DAŇOVÝ KALENDÁŘ BŘEZEN

16. 3.

Daň z příjmů: čtvrtletní záloha u poplatníků, jejichž poslední známá daňová povinnost přesáhla 150 000 Kč

Daň z příjmů: podání hlášení platebního zpro středkovatele

20. 3.

Pojistné: splatnost zálohy na pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění OSVČ za únor 2009 (splatnost od 1. do 20. dne)

Daň z příjmů: měsíční odvod úhrnu sražených záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků

25. 3.

Spotřební daň: podání přiznání za únor 2009, podání přiznání k uplatnění nároku na vrácení spotřební daně z topných olejů, zelené nafty a technického benzinu a mazacích olejů za únor 2009 (pokud vznikl nárok)

DPH: podání přiznání a zaplacení daně za únor plátců s měsíčním zdaňovacím obdobím

Energetické daně: daňové přiznání a splatnost daně z plynu, pevných paliv a elektřiny za únor 2009

KRÁTCE

Kratší lhůta pro vrácení přeplatků v případě elektronického podání

§ 105 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že vznikne-li v důsledku vyměření nadměrného odpočtu vratitelný přeplatek, vrátí se plátcé bez žádosti do 30 dnů od vyměření nadměrného odpočtu.

Ministerstvo financí na svých webových stránkách (odkaz: www.mfcr.cz) zveřejnilo informaci, že byl vydán pokyn daňové správě, aby od data 23. 2. 2009 v případě, že daňové přiznání k dani z přidané hodnoty (v informaci MF chybně uvedena žádost) bude podáno elektronicky a finanční úřad nebude mít pochybnosti o správnosti údajů v daňovém přiznání, zkrátí se lhůta vrácení ze 30 na 15 dní.

Toto opatření je zavedeno z důvodu podpory podnikatelů a podniků s dopadem na dřívější přístup k hotovostním prostředkům a zároveň podpoření většího využívání elektronické komunikace s úřady.

Daňová správa také změnila technické řešení podávání daňového přiznání prostřednictvím internetu.

V současné době již není nutné do počítače uživatele instalovat potřebnou aplikaci, ale dochází ke zpracování daňového přiznání u daně z přidané hodnoty na serveru ministerstva financí. To tedy výrazně snižuje technické nároky na počítače uživatele a současně umožňuje rychlejší zpracování zadávaných údajů.

Webová adresa s možností podat elektronické daňové přiznání:

http://adisepo.mfcr.cz/adisto/adis/idpr_pub/dpr/uvod.faces.

Jan Tahal, tahal@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 1)

V uvedeném případě není sporu o datu první kolaudace ani o datu užívání. Je patrné, že dříve nastala kolaudace, tedy běh tříleté lhůty je počítán od 1. 1. 1982. Pokud v takovémto domě vzniknou nové byty (např. nástavbou), tyto byty nejsou považovány za jednotky a pro běh tříleté lhůty se na ně vztahuje prvokolaudace s datem 1. 1. 1982, ač nové byty musí být samozřejmě také zkolaudovány.

Pokud vlastníkem domu bude v současné době chtít byty prodat, musí rozdělit dům prohlášením vlastníka na jednotky. Následný převod původních bytů i bytů nových je **osvobozen od DPH**.

b) rozdělen vlastníkem na bytové jednotky

Vlastnické právo ke každé bytové jednotce je zapsáno v katastru nemovitostí. Pokud vzniknou v tomto domě nové byty, které jsou zkolaudovány např. 1. 1. 2009, jsou i tyto bytové jednotkami. Běh tříleté lhůty se zde však posuzuje samostatně, tedy od 1. 1. 2009. Pro původní bytové jednotky běží lhůta od 1. 1. 1982.

Při prodeji nových bytů např. 1. 1. 2011 není dodržena tříletá lhůta, a **převod tedy podléhá DPH**. Pro původní bytové jednotky platí datum kolaudace 1. 1. 1982 a jejich převod už DPH nepodléhá.

2. Novostavba bytového domu kolaudovaná v roce 2009

a) nerozdělen vlastníkem (developerem) na bytové jednotky

Developer zajišťující výstavbu bytového domu je od určitého okamžiku v katastru nemovitostí zapsán jako vlastník tohoto domu. Jako takový je dům zkolaudován k 1. 1. 2009 a od této doby začíná běžet tříletá lhůta.

K 1. 5. 2009 rozdělí developer prohlášením vlastníka dům na jednotky, jejichž prodej podléhá DPH. Lhůta pro osvobození od DPH se počítá od 1. 1. 2009.

Dojde-li tedy například k 1. 1. 2011 k dalšímu prodeji bytu, také tento **převod podléhá DPH**.

b) rozdělen vlastníkem (developerem) na bytové jednotky

Novelizované účetní předpisy – I. část

Dne 1. 1. 2009 vešla v účinnost vyhláška č. 469/2008 Sb. novelizující vyhlášku č. 500/2002 Sb., již se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví (dále „vyhláška“). K tomuto datu došlo dále k novele Českých účetních standardů (dále také „ČÚS“). Rádi bychom naše čtenáře v tomto článku s novelou vyhlášky a ČÚS seznámili.

Změny je možné rozdělit do následujících oblastí: změny v oblasti majetku, změny v příloze k účetní závěrce a změny ČÚS č. 008 – Operace s cennými papíry. Významnou oblastí změn je také doplnění vyhlášky a ČÚS ve spojení s vydáním zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev (dále „zákon o přeměnách“).

V tomto prvním článku bychom se zaměřili na změny v oblasti majetku. Ostatní změny

Developer je zapsán jako vlastník domu v katastru nemovitostí. Ještě před kolaudací rozdělí bytový dům na jednotky rozhodnutím vlastníka, např. 1. 10. 2008. K 1. 1. 2009 proběhne kolaudace. Tříletá lhůta se počítá od 1. 1. 2009 a **převody uskutečněné v tomto období podléhají DPH**.

Závěrečné shrnutí

Jak na tom tedy bude developerská společnost s přihlédnutím k zákonu o DPH?

V případech popsanych v bodech 1b), 2a) a 2b) stran DPH u developerů problém nevzniká. K nákladům vynaloženým v souvislosti s nastíněnými případy lze uplatnit daň na vstupu. V souvislosti s prodejem pak vzniká daň na výstupu. Výsledný rozdíl mezi těmito položkami je pak celkovou daňovou povinností či nadměrným odpočtem.

V bodě 1a) se však situace již mění. Převody bytů jsou v tomto případě od DPH osvobozeny. Ustanovení zákona o DPH, § 56 se však týká osvobození od daně **bez nároku na odpočet**. Zaplacené DPH za provedené stavební či rekonstrukční práce se tak stává **nákladem developera**.

Developer by měl při posuzování projektů zvážit mimo jiné také dopad § 56 zákona o DPH. Z výše nastíněných modelových situací je patrné, že při chybném posouzení projektu se z nadměrného odpočtu mohou stát náklady, které mají dopad na hospodářský výsledek společnosti.

Ing. Klára Honzíková

k.honzikova@fucik.cz

Zdroje:

Zákon č. 235/2004 Sb., o DPH

Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu

Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů)

Skála M.: Změny v osvobození od DPH při převodu staveb, bytů a nebytových prostor od 1. 1. 2009

budou uvedeny v dalších číslech zpravodaje Finanční management podle jednotlivých výše uvedených oblastí a novela vyhlášky a ČÚS bude rozdělena do čtyř navazujících článků.

Povolenky na emise

Do položky B. I. definované **§ 6 – Dlouhodobý nehmotný majetek**, byla zařazena položka – povolenky na emise bez ohledu na výši ocenění, která se dále člení na následující druhy definované v zákoně č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů:

1. povolenky na emise skleníkových plynů,
2. jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností,
3. jednotky přiděleného množství.

Odepisování majetku

Do **§ 56 – Odpisování majetku** byl přidán odstavec 3) týkající se sestavování odpisového

(Pokračování na stránce 3)

Odpočet DPH u vozidel, daňová uznatelnost finančních nákladů úvěrů a půjček

Novela zákona o DPH rušící zákaz uplatnění nároku na odpočet u osobních vozidel a zákona o daních z příjmů upravující pravidla tzv. nízké kapitalizace se zpětnou účinností pro období započatá v roce 2008 postoupila do Senátu. Její účinnosti brání již jen souhlas Senátu a podpis prezidenta.

Návrh změn daňových zákonů

Vláda schválila a Poslanecké sněmovně předložila k projednání změny v daních, z nichž některé dále komentujeme.

Navrhované změny v daních z příjmů:

Budou zavedeny mimořádné daňové odpisy u hmotného majetku pořízeného od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2010. Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 1 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat rovnoměrně bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 12 měsíců. Hmotný majetek zařazený v odpisové skupině 2 může poplatník, který je jeho prvním vlastníkem, odepsat bez přerušení do 100 % vstupní ceny za 24 měsíců, přitom za prvních 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 60 % vstupní ceny hmotného majetku a za dalších bezprostředně následujících 12 měsíců uplatní odpisy rovnoměrně do výše 40 % vstupní ceny hmotného majetku. Technické zhodnocení výše uvedeného hmotného majetku nezvyšuje jeho vstupní cenu. Ukončené technické zhodnocení se zařadí do odpisové skupiny, ve které je zatříděn hmotný majetek, na kterém je technické zhodnocení provedeno, a odpisuje se jako samostatný hmotný majetek.

Nájemné u finančního pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku odpisovaného podle výše uvedených pravidel je daňovým nákladem, pokud doba nájmu u hmotného majetku v 1. skupině odpisovaného vlastníkem (pronajímatelem) trvá nejméně 12 měsíců a u hmotného majetku v 2. skupině odpisovaného trvá doba nájmu nejméně 24 měsíců. Ostatní podmínky zůstávají zachovány, tj. po ukončení doby nájmu musí následovat bezprostředně převod vlastnických práv k předmětu nájmu mezi vlastníkem (pronajímatelem) a nájemcem a poplatník-fyzická osoba zahrne odkoupený majetek do svého obchodního majetku.

Navrhované změny v sociálním pojištění:

Zaměstnavatelům má být poskytnuta sleva na pojistném na sociální zabezpečení a sleva na příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeném za zaměstnance. Zaměstnavatel má mít nárok na slevu na pojistném za každého zaměstnance, jehož vyměřovací základ je nižší než 1,15násobek průměrné mzdy. Výše slevy na pojistném za jednotlivého zaměstnance činí 3,3 % rozdílu mezi 1,15násobkem průměrné mzdy a vyměřovacím základem zaměstnance, nejvýše však činí 25 % vyměřovacího základu zaměstnance.

Další navržené změny se týkají insolvenčního zákona a zákona o investičních pobídkách.

(Pokračování ze stránky 2)

plánu podle § 28 odst. 6 zákona 563/1991 Sb., o účetnictví (dále „zákon o účetnictví“). Uvedený paragraf zákona o účetnictví stanovuje povinnost účetní jednotky sestavovat odpisový plán, který může být dle § 56 aktualizován podle průběhu používání a podle změn během používání. Účetní jednotky mohou zohlednit při sestavování odpisového plánu předpokládanou zbytkovou hodnotu s ohledem na významnost a věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky. Cílem zohlednění zbytkové hodnoty je především rovnoměrný dopad nákladů a výnosů nejen v roce vyřazení majetku. Předpokládanou zbytkovou hodnotou se pro účely vyhlášky rozumí účetní jednotkou zdůvodnitelná kladná odhadovaná částka, kterou by účetní jednotka mohla získat při vyřazení majetku, např. při prodeji. Jako příklad uvádíme situaci, kdy účetní jednotka pořídí automobil. Automobily účetní jednotka podle interních pravidel účetně odepisuje po dobu 36 měsíců. Účetní jednotka plánuje po 3. roce užívání prodej za určitou předpokládanou částku. Toto předpokládanou částku účetní jednotka zohlední při sestavení odpisového plánu. Od pořizovací ceny je tedy odečtena předpokládaná zbytková hodnota a výsledná částka je rovnoměrně rozpouštěna do nákladů 36 měsíců prostřednictvím odpisů.

Účetní jednotka má dle § 56 vyhlášky dále možnost odpisový plán v průběhu odepisování aktualizovat podle předpokládané zbytkové hodnoty odepisovaného majetku. Pokud se tedy účetní jednotka rozhodne dva roky před koncem odepisování majetek prodat již za jeden rok, tj. o rok dříve než v prvním případě výše uvedeném, k datu tohoto rozhodnutí aktualizuje odpisový plán.

K tomu tématu ještě upozorňujeme, že účetní jednotky neprovádějí účetní operace opravující výši vykázaných odpisů v předchozích účetních obdobích. Dále je třeba při sestavování a aktualizaci odpisového plánu respektovat ustanovení, že za plánovou dobu používání majetku se musí součet vykázaných a plánovaných odpisů včetně předpokládané zbytkové hodnoty rovnat pořizovací ceně majetku.

Komponentní odpisování

V § 56a – Metoda komponentního odpisování majetku – se setkáváme s termínem komponentní odepisování, které je možné poprvé použít v účetním období roku 2010. Tato úprava reaguje na způsob odpisování používaný v Mezinárodních účetních standardech. Pro

podniky účtující podle Mezinárodních účetních standardů byl převod pro sestavení daně z příjmů právnických osob u položek vykazovaných tímto způsobem velmi problematický.

Způsobem komponentního odepisování může účetní jednotka odepisovat stavby, byty, nebytové prostory a samostatné movité věci a soubory movitých věcí (blíže § 7 odst. 2 a 3 vyhlášky). Účetní jednotka vymezení (nejlépe ve vnitropodnikové směrnici) druh majetku, u kterého použije tuto metodu, průběh používání a způsob určení komponenty včetně ocenění.

Komponenta je ve vyhlášce definována jako určená část majetku nebo souboru majetku nebo určená kontrola výskytu závad, u které je výše ocenění v poměru k výši ocenění celého majetku významná a jejíž doba použitelnosti se významně liší od doby použitelnosti majetku. Komponenta je odepisována samostatně od ostatních komponent a od zbylé části majetku.

Jako příklad komponenty bychom uvedli např. střechu budovy. U budovy může účetní jednotka předpokládat životnost např. sto let a po tuto dobu ji bude účetně odepisovat. V případě střechy je ale zřejmé, že její životnost bude podstatně kratší. Účetní jednotka tedy bude odepisovat zvlášť budovu a střechu jako komponentu jiný počet let.

Vyhláška také upravuje ocenění majetku při výměně komponenty. Cena majetku se v případě výměny komponenty snižuje o výši ocenění vyřazované komponenty a zvyšuje o hodnoty nově zařazované včetně spotřebovaných náhradních dílů a náklady související s výměnou. Pokud vyřazovaná komponenta není k okamžiku vyřazení odepsána do výše jejího ocenění, její zůstatková cena se odepíše do nákladů.

Majetek, jehož součástí je komponenta, účetní jednotka vykazuje jako celek, o opravkách se účtuje na účtech syntetických a o odpisech je doporučováno účtování na analytické účty. Při prvním použití této metody odepisování u majetku již zařazeného do užívání se na komponenty rozděluje celkové ocenění majetku a celková výše opravků za splnění podmínky, kdy součet zůstatkových cen jednotlivých komponent nesmí být vyšší než zůstatková cena celého majetku. Operace předchozích období již účetní jednotka neupravuje.

V souvislosti se zavedením této účetní metody bude nutné novelizovat rovněž zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů a zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách, což se předpokládá v průběhu roku 2009.

Ing. Martina Hůlová, hulova@fucik.cz

Newsletter Finanční Management vydává Economia a.s.
ve spolupráci s auditorskou a poradenskou firmou

Fučík & partneři
www.fucik.cz

Firma Fučík & partneři s vámi ráda projedná otázky a záležitosti vyplývající z informací obsažených v newsletteru FM. Naše informace jsou všeobecné a nemohou nahradit příslušná odborná poradenství.

Povinnost daň nezalohovat

§ 38a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o daních z příjmů), stanoví, na které poplatníky se vztahuje povinnost zálohy na daň podle tohoto ustanovení platit a stanovuje jejich výši a periodicitu.

Dne 23. 2. 2009 vydalo ministerstvo financí na základě zákonného zmocnění Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat dle § 38a zákona o daních z příjmů v kalendářním roce 2009 pro určitý okruh daňových subjektů a za určitých podmínek.

Okruh daňových subjektů

Fyzické osoby vymezené v § 2 zákona o daních z příjmů (rezidenti i nerezidenti ČR) s příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti. Právnické osoby uvedené v § 17 zákona o daních z příjmů.

Další podmínky rozhodnutí

Rozhodnutí se vztahuje na daňové subjekty výše uvedené viz Okruh daňových subjektů a za podmínky, že k datu 1. 12. 2008 neměly zaměstnance nebo zaměstnávaly, tzn. evidovaly k uvedenému datu podle mzdových listů nejvýše pět zaměstnanců s příjmy podle § 6 zákona o daních z příjmů.

Doporučení pro praxi

Například z Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat nevyplývá, kdy má fyzická osoba mít příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti. Domníváme se, že by měl mít daňový subjekt v roce 2009 příjmy z podnikání.

V praxi může docházet k případům, že správci daně nebudou mít úplné informace o daňovém subjektu pro zrušení záloh v kalendářním roce 2009.

Důvodem může být, že dosud nemusí být správcem daně přezkoušena všechna podaná Vyúčtování daně z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a z funkčních požitků za zdaňovací období 2008 s povinnou přílohou Počet zaměstnanců k datu 1. 12. 2008 nebo ještě podána nejsou nebo je správce daně jako podklad pro své rozhodnutí nezohlední.

Dalším důvodem může být i to, že správce daně pravděpodobně vychází z údajů poslední známé daňové povinnosti, a tudíž mohlo v současné době dojít ke změně druhu příjmů. Mohou tedy nastat případy, kdy poplatník měl loni, tj. v roce 2008, příjmy z podnikání, ale v roce 2009 má podnikání přerušeno a má příjmy pouze z pronájmu. Může nastat i obrácený případ, že poplatník, který v minulosti nepodnikal a vznikla mu povinnost zálohovat

(Pokračování na stránce 4)

EFEKTIVNÍ PODNIKOVÉ ŘÍZENÍ V DOBĚ EKONOMICKÉ NEJISTOTY
KONFERENCE SPOLEČNOSTI SAP VĚNOVANÁ TĚTO TÉMATICE JIŽ TENTO TÝDEN V PRAZE

IDS
SCHERER
Business Process Excellence

accenture
High performance. Delivered.

S&T
IT SOLUTIONS & SERVICES

ADASTRA

Capgemini
CONSULTING, TECHNOLOGY, OUTSOURCING

SAP BusinessObjects

SAP

EVROPSKÁ JUDIKATURA

Náhrada za nečerpanou dovolenou (případ C-350/06)

Předmětem sporu bylo odmítnutí nároku na proplacení nečerpané dovolené zaměstnanci, kterému byl se zpětnou platností přiznán plný invalidní důchod. Vzhledem ke skutečnosti, že zaměstnanec nevyčerpal z důvodu pracovní neschopnosti zákonnou dovolenou, vznesl požadavek na její proplacení. Tento požadavek zaměstnavatel zamítl s poukazem na skutečnost, že podle německé legislativy nárok na proplacení nevyčerpané dovolené zaniká ke konci příslušného kalendářního roku, přičemž kolektivní smlouva může umožnit převedení dovolené v průběhu tří měsíců následujícího kalendářního roku. Pokud byl zaměstnanec v pracovní neschopnosti i po dobu těchto následujících tří měsíců, nárok na proplacení nevyčerpané dovolené zaniká.

Na základě odvolání se žalobce k zemskému pracovnímu soudu v Düsseldorfu položil německý zemský soud Evropskému soudnímu dvoru otázku týkající se výkladu článku 7 Směrnice 2003/08, která upravuje předpisy týkající se ochrany zdraví a bezpečnosti zaměstnanců. Ustanovení článku 7 zní: „I. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby měl každý pracovník nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok v trvání nejméně čtyř týdnů

v souladu s podmínkami pro získání a přiznání této dovolené stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi. 2. Minimální dobu placené dovolené za kalendářní rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou případů ukončení pracovního poměru.“

V rozsudku z 20. 1. 2009 Evropský soud shledává, že zaměstnanec, který je po celý kalendářní rok a během následujících tří měsíců v pracovní neschopnosti, nemá možnost čerpat placenou roční dovolenou. Totéž platí pro zaměstnance, který pracoval část roku před vznikem pracovní neschopnosti, a nemohl z důvodu pracovní neschopnosti právo na zákonnou dovolenou uplatnit.

Soud uzavírá, že právo na proplacení nečerpané dovolené nemůže zaniknout na konci kalendářního roku, popř. na konci následujícího tříměsíčního období, a to ani v případě, že pracovní neschopnost zaměstnance přetrvávala až do chvíle ukončení pracovního poměru. Ustanovení článku 7 Směrnice 2003/88 musí být v tomto případě vykládáno jako nadřazené národní legislativě.

Mgr. Ondřej Čapek

capek@fucik.cz

Vyměření dodatečné daně (případ C-502/07)

Spor mezi společností K – 1 a polským správcem daně se týkal aplikace dodatečné daně, která byla v souladu s platným ustanovením polského zákona o dani z přidané hodnoty uplatněna na základě provedené daňové kontroly.

Polský zákon o dani z přidané hodnoty obsahuje ustanovení, podle něhož bude plátcí, který v daňovém přiznání vykáže vyšší nárok na vrácení daně, než je částka náležející mu ve skutečnosti, vyměřena vedoucím finančního úřadu nebo finančního kontrolního orgánu částka vrácení daně ve správné výši a zároveň mu bude předepsána dodatečná daňová povinnost ve výši 30 % zjištěného rozdílu. Na základě výsledků daňové kontroly provedené u výše jmenované společnosti v srpnu 2005, podle které byla částka nadměrného odpočtu nadhodnocena, stanovil správce daně dodatečnou daňovou povinnost ze zjištěného rozdílu.

Společnost K – 1 se proti tomuto rozhodnutí odvolala s tím, že dodatečně stanovená daňová povinnost je neslučitelná s ustanovení článku 27 Šesté směrnice (pozn.: tehdy platného znění Směrnice 77/388/EHS, v platné úpravě se jedná o čl. 207 Recastu). Po zamítnutí žaloby

národními soudy vznesla společnost kasační stížnost. V této souvislosti byla Evropskému soudu položena polským nejvyšším soudem otázka, jestli může být v popsaném případě ve smyslu článku 27 Směrnice uložena správcem daně dodatečná daňová povinnost, pokud bylo zjištěno, že plátcé daně nárokoval vyšší částku vrácení daně než částku mu skutečně náležející.

Evropský soud v rozsudku z 15. 1. 2009 mimo jiné uvádí, že dodatečná daňová povinnost, jak je upravena v národním právním předpise, nemá příznaky daňové povinnosti vyplývající z určitého druhu obratu, ale vztahuje se k chybně uvedeným údajům v daňovém přiznání. Nejedná se tudíž o daň ve vlastním slova smyslu, ale o správní sankci. Zásada společného systému daně z přidané hodnoty nebrání členským státům, aby zavedly opatření, která považují za nutná pro zamezení nesrovnalostí při vybírání daně. Naopak, legislativa členských států může stanovit další povinnosti, které považuje za nutné, aby bylo zajištěno včasné a přesné vybírání daně.

Mgr. Ondřej Čapek, capek@fucik.cz

(Pokračování ze stránky 3)

daň např. z titulu příjmů z pronájmu v roce 2009, má příjmy z podnikání.

Proto je z důvodu opatrnosti daňovým subjektům doporučeno, aby daňové subjekty, na které se Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat vztahuje, tuto skutečnost oznámily svému místně příslušnému finančnímu úřadu a to nejlépe písemně.

Předejde se tak nepříjemným situacím, kdy je již správcem daně zaslána výzva k zaplacení nedoplatků z důvodu nezaplacené zálohy, a dalším jednání ohledně dalšího zdůvodňování nezaplacení.

Dopady vydání rozhodnutí

Přestože vydání Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat ruší povinnost platit zálohy dle § 38a zákona o daních z příjmů vyjmenovaným daňovým subjektům v kalendářním roce 2009 a v současné době znamená určitou úlevu (možnost využít hotovostní prostředky jinak), nesmí daňové subjekty opomenout, že tímto rozhodnutím není povinnost platit daň za rok 2009 zrušena, ale je potřeba počítat v termínu pro podání daňových přiznání k daním z příjmů za rok 2009 s vyšší jednorázovou plátbou.

Toto se týká především daňových subjektů, jež byly v minulosti povinny zálohy platit a při podání daňových přiznání již doplácely jen menší částky po odečtení zaplacených záloh, příp. z daňových přiznání vykazovaly přeplatky na dani.

Stanovení záloh jinak – zákonné možnosti pro ostatní subjekty

§ 67 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, stanoví možnost stanovit správci daně v odůvodněných případech zálohy jinak, příp. zrušit daň zálohovat.

To znamená i daňové subjekty, na které se Rozhodnutí o zrušení povinnosti daň zálohovat nevztahuje, mají možnost na základě žádosti podané správci daně požádat o zrušení, příp. snížení daně zálohovat.

Jedná se především o případy, kdy dochází u daňového subjektu k poklesu tržeb oproti předchozímu zdaňovacímu období, ke zvýšeným nákladům na podnikání apod.

Proto je vhodné v opodstatněných případech této zákonné možnosti využívat, zvláště v současné době, kdy se předpokládá jistá benevolence při rozhodování správce daně o těchto žádostech.

Jan Tahal, tahal@fucik.cz

ZE SBÍRKY ZÁKONŮ

• Částka 22, rozeslaná 12. 3. 2009

68. Úplné znění zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti

• Částka 21, rozeslaná 12. 3. 2009

67. Úplné znění zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení